

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 78 0 К 014755 13 Квлз
Бања Лука, 20.08.2013. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Желимира Барића, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића, Обрена Бужанина, Горане Микеш и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету осуђеног С. Р. због кривичног дјела фалсификовања исправе из члана 377. став 2. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости његовог браниоца поднесеном против правноснажне пресуде Основног суда у Прњавору број 78 0 К 014755 12 К од 06.12.2012. године, у сједници вијећа одржаној дана 20.08.2013. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев за заштиту законитости се одбија.

Образложење

Правноснажном пресудом Основног суда у Прњавору број 78 0 К 014755 12 К од 06.12.2012. године оптужени С. Р. оглашен је кривим због кривичног дјела фалсификовања исправе из члана 377. став 2. Кривичног закона Републике Српске (КЗРС), за које му је изречена условна осуда којом је утврђена казна затвора у трајању од 3 мјесеца, а која се неће извршити ако он у року од једне године не почини ново кривично дјело.

Против ове пресуде његов бранилац Ј. П., адвокат из Б. Л. поднио је захтјев за заштиту законитости због повреде Кривичног закона, са приједлогом да се захтјев уважи, побијана пресуда преиначи или укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Републички тужилац је у писменом одговору предложио да се захтјев одбије.

Овај суд је у сједници вијећа размотрио списе кривичног предмета и оцијенивши наводе захтјева нашао:

Захтјев за заштиту законитости није основан.

У захтјеву се износи тврдња да код осуђеног није постојао умишљај за извршење кривичног дјела фалсификовања јавне исправе. Овај закључак се заснива на схватању да осуђени лажну возачку дозволу мора употријебити приликом вожње и неком поднијети као доказно средство ради довођења неког лица у заблуду о њеној истинитости.

Ови наводи захтјева су потпуно неосновани јер се заснивају на погрешном схватању кривичног дјела фалсификовања исправе и занемаривању утврђених чињеница о радњама осуђеног. Кривично дјело фалсификовања исправе из члана 377. став 2. КЗ РС, између осталог, постојаће када учинилац лажну јавну исправу употреби као праву. Овдје се захтјева само његова свијест да се ради о лажној исправи и употреба такве исправе као праве, а не захтјева се и намјера довођења другог лица у заблуду. Возачка дозвола је јавна исправа и свака употреба такве лажне дозволе, без обзира да ли се показује овлашћеном лицу приликом контроле саобраћаја или надлежном референту у канцеларији приликом њене замјене, представља наведено кривично дјело. Како је побијана пресуда утврдила да је осуђени лажну возачку дозволу Руске Федерације употребио приликом добијања домаће дозволе у ПС у П., правилно је његове радње квалификовао као кривично дјело фалсификовања исправе из члана 377. став. 2 КЗ РС. Ради тога су и неосновани наводи захтјева да је у том смислу почињена повреда Кривичног закона на штету осуђеног.

Због наведених разлога Врховни суд је и одлучио да захтјев за заштиту законитости одбије у смислу одредбе члана 355. ЗКП РС.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Желимир Барић

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић